

Din tinerețea mea
(Psalmul 129)

Din tinerețea mea cei răi m-au asuprit,
S-o spună Israel la mic și mare.
Din tinerețea mea cei răi m-au prigonit,
S-o spună Israel la fiecare.

Cor:
Am răbdat prigoană și ocară,
Dar nu-i nimic, la urmă vom primi
De la Domnul, sus în sfânta țară,
(Fericirea care va veni:)

Plugarii au arat, pe spate ne-au brăzdat,
S-o spună Israel, ce suferință!
Dar am răbdat mereu, căci Bunul Dumnezeu
Prin încercări ne-aduce biruință.

Căci brazdele de chin, de-amar și de suspin,
Au prăgătit ogoru-nsămînțării.
În care au crescut puteri de necrezut
Prin harul sfânt al binecuvîntării.

Cei răi s-au nimicit, ca iarba s-au topit,
Ca iarba pe acoperiș la soare.
Și nimeni nu i-a strîns cînd în dureri au plîns,
Ei au pierit în chin și în pierzare.

Amin